

Concurs 400.000 habitatges a Catalunya

DAVID CAPELLAS, BERNAT HERNÁNDEZ, SERGI GONZÁLEZ, SERGI BERNAT QUINQUER, RAFAEL CRESPO

012_DC

Creixement mínim amb forma urbana sobre base agrícola

El lema del concurs realitzat per la revista *Quaderns* neix de la suposada demanda d'habitatge que es preveu que tindrà Catalunya els pròxims 20 anys, aproximadament.

El concurs plantejava tres possibles casos d'emplaçament: un dins una ciutat (la Sagrera, Barcelona); l'altre, en un solar annex a un poble o nucli consolidat (Salt, Girona) i, el tercer, en un solar aïllat penjat d'una via de comunicació. Les respostes als emplaçaments calia que fossin concretes, però amb models genèrics que també poguessin donar resposta a altres emplaçaments de característiques similars.

La proposta planteja qüestionar la morfologia d'un creixement de baixa densitat, intentar crear un teixit urbà amb una densitat mínima (0,12 mff/mff), similar a la d'una ciutat jardí, amb una estructura abstracta aplicable a una parcel·la de conreu plana.

El primer estadi consisteix en una nova reparcel·lació sobre la base de l'estructura agrícola preexistent, sàviament distribuïda seguint criteris racionals de regadiu. N'és una conseqüència directa l'acceptació del jornal (àrea màxima de conreu diari) com a dimensió projectual. És una mesura relativa i topològica, preservada des de l'herència agrícola de la parcel·la.

El treball posterior consisteix en la concreció del sistema, entès com a unitat morfològica. Tres escales de treball: radical, unitat i sistema. El radical es defineix com 1/5 part del jornal i la unitat com un petit nucli urbà estable, amb compatibilitat d'usos, i una xarxa viària generada a través dels radicals d'habitatge i la seva unió relativa. Tres unitats formen el gruix visible de la proposta, cadascuna d'elles dissenyada per acceptar un creixement posterior controlat. Són pensades per definir un estat de base del sistema que en permeti un creixement posterior controlat, facilitant eines de gestió. Les fundacionals assumeixen els radicals d'habitatge, amb una proporció de terciari i comercial. Les mutants creen una primera estructura viària i un nucli particular d'equipament, terciari o comercial. Les lliures queden absoltes d'absorbir edificació que no els sigui pròpia i són reserves d'espai per a futures necessitats del creixement.

El sistema es pretén que sigui flexible i modificable en el temps, matisant-ne l'estructura segons les necessitats. Primer, sostenint-se per mitjà d'un petit viari secundari d'Amposta; després desenvolupant-se i expandint les unitats, i posteriorment incorporant-se a la corona urbana d'Amposta i ampliant-se més enllà dels límits de la parcel·la.

Es volia aconseguir un híbrid entre l'utopisme macroestructural dels anys seixanta (que conferia homogeneïtat i una resposta real i arquitectònica al problema urbà) i les respostes positives de la ciutat tradicional, considerant que la inversió moderna de la preeminència del carrer cap a l'edificació no responia a les necessitats reals de la societat contemporània.

